

naturlig konsekvens heraf. Det ligger til grund for den gennemførte telelovgivning, at samfundsmæssige hensyn på teleområdet skal sikres gennem regulering og ikke gennem ejerskab af bestemte televirksomheder.

Spm. nr. S 372

Til udenrigsministeren (6/11 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil udenrigsministeren redegøre for, hvilke initiativer der fra dansk side er iværksat, således at den danske FN-observatør Torben Lund kan rejse ud af Irak?«

Begrundelse

Ifølge B.T. den 5. november 1997 sidder den 38-årige danske FN-observatør Torben Lund nu på sjette uge fanget i Iraks hovedstad Bagdad, fordi de irakiske myndigheder ikke vil lade ham rejse ud af landet.

Det er naturligvis en uholdbar situation. På den baggrund bedes udenrigsministeren redegøre for, hvilke konkrete tiltag der er gjort for at få Torben Lund ud af Irak. Ministeren bedes samtidig redegøre for, hvad han videre har tænkt sig at gøre i sagen.

Svar (19/11 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Overkonstabel Torben Lund har siden 27. januar 1997 været udsendt som FN-vagt ved »United Nations Guards Contingent in Iraq« (UNG-CI), og er på kontrakt indtil den 28. februar 1998. Torben Lund var den 22. september 1997 involveret i et trafikuheld ved byen Erbil i det nordlige Irak, hvor en 20 årig cyklist uforsætligt blev påkørt. Cyklisten omkom senere af sine kvæstelser.

Udenrigsministeriet blev første gang gjort bekendt med sagen den 6. oktober 1997 og rettede straks henvendelse til Hærens Operative Kommando, som kunne bekræfte, at man havde modtaget indberetning om færdselsuheldet.

Udenrigsministeriet tog gennem FN-missionen i New York kontakt med FN, der oplyste, at Torben Lund efter eget ønske blev overført til

Bagdad den 29. september, hvorefter FN påbegyndte at søge udrejsevisum med henblik på fremskyndet repatriering. De irakiske myndigheder ville imidlertid ikke udstede udrejsevisum før fire nærmere definerede betingelser vedrørende den efterladedes familie var opfyldt. FN afleverede den 20. oktober den nødvendige dokumentation, der ifølge de irakiske myndigheder var fyldestgørende med henblik på at kunne afslutte sagen. Tilbage står, at det ifølge de irakiske myndigheder af principielle grunde kun er den irakiske udenrigsminister, der kan udstede visum i det konkrete tilfælde.

FN har løbende frarådet, at Danmark foretog sig noget på bilateral basis, da sagen var bedst tjent med at være en i princippet upolitisk rutinesag mellem FN og Irak. Det har endvidere været FN's vurdering, at eventuel presseomtale kunne være skadelig for sagen. FN har under hele forløbet givet udtryk for, at Torben Lund var ved godt mod, og at der ikke var grund til bekymring for hans sikkerhed.

Det er Udenrigsministeriets vurdering gennem den løbende kontakt til FN sekretariatet i New York, at FN ikke forsømmer nogen realistisk mulighed for at fremme sagen. Det er endvidere Udenrigsministeriets opfattelse, at der ikke er grund til at fravige den hidtidige linie, hvorefter FN arbejder for at sikre Torben Lunds fremskyndede repatriering, og at formålet snarest kan opnås ved ikke at give irakerne mulighed for at spille flere aktører ud mod hinanden.

Spm. nr. S 398

Til arbejdsministeren (10/11 97) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvor langt går ministerens positive indstilling til aftalefriheden, gælder det f.eks. også forbud mod medlemskab af en faglig forening, forskellig løn til mænd og kvinder, krav om støtte til et ikkesocialistisk parti eller krav om medlemskab af bestemte trossamfund for at kunne få beskæftigelse i en bestemt virksomhed?«

Begrundelse

I ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2320 fra Folketingssamligen 1996-97 tilkendegiver ministeren stor glæde over aftalefriheden, her-